

REMISSVAR

2021-02-15

Finansdepartementet
*Skatte- och tullavdelningen, Enheten för
inkomstskatt och socialavgifter*
103 33 Stockholm

Fi2020/04897/Skattereduktion för investeringar i inventarier anskaffade 2021

Srf konsulternas förbund har fått rubricerad promemoria på remiss och avger härmed följande remissvar.

Srf konsulternas förbund

Srf konsulterna är Sveriges ledande branschorganisation inom redovisning och lön.

Srf konsulterna grundades 1936 och verkar för en sund branschutveckling med fokus på nytta för företag och samhälle genom att skapa hög kvalitet i företagets redovisning.

Srf konsulterna erbjuder professionell utveckling via auktorisation, branschstandards, information och ett stort utbud av utbildningar inom redovisning, skatt och juridik.

Srf konsulterna har ca 5 000 medlemmar, varav ca 3 300 är Auktoriserade Redovisningskonsulter och Auktoriserade Lönekonsulter, som hjälper 330 000 företag med ekonomiadministration och rådgivning.

Den som är auktoriserad konsult står under tillsyn och kvalitetskontroll från Srf konsulterna.

Auktorisationen är en kvalitetsstämpel som står för hög kompetens, erfarenhet och affärsnytta. Genom auktorisationen tydliggörs kvalitetssäkrade redovisnings- och lönetjänster till nytta för företagen.

Mer information finns på www.srfkonsult.se

Remissvar:

Inledning

Vi tillstyrker förslagen i promemorian. Vi vill framföra följande kommentarer avseende avsnitten 4.4 Skatteförfarandet och 4.8 Skattereduktioner ska inte behandlas som näringsbidrag.

4.4 Skatteförfarandet

I promemorian framförs följande på sidan 37 vad avser frågan om ett särskilt fastställelseförfarande

”Utgångspunkten vid inkomstbeskattningen är dock att belopp ska bestämmas om de har betydelse för att bestämma inkomstskatten för det aktuella beskattningsåret. En ordning som innebär att det återstående underlaget ska bestämmas trots att beloppet saknar betydelse för det aktuella beskattningsåret är vidare inte förenligt med hur bestämmelserna om skattetillägg är utformade.”

Vi ställer oss tveksamma till denna tolkning av innebörden av en sakprocess. I prop. 1989/90:74 s. 479, Ny taxeringslag, beskrivs sakprocessen på följande sätt:

”I en skatteprocess som är en sakprocess är processföremålet en enskild tvistefråga och ramen för processen bestäms av de yrkanden och grunder som parterna anger inom besvärstiden beträffande den saken. Talan är således helt frikopplad från taxeringen resp. den fastställda skatten.”

Införandet av sakprocessen innebär att ett underskott fastställs det år det uppkommer, genom att samtliga intäkts- och kostnadsposter fastställs. Denna princip har bekräftats i praxis där det klarlagts att negativt underlag för särskild löneskatt för pensionskostnader fastställs det år det uppkommer, och inte när det dras av (RÅ 2003 ref. 22).

Av nämnda förarbeten s. 292 (se även RÅ 1999 ref. 59) framgår det att ett beskattnings(taxerings)beslut består av två delmoment:

- ett ställningstagande av de enskilda sakfrågorna, och
- ett fastställande av underlaget för att bestämma skatten

Att besluta hur stor skattereduktion som ska medges, beräknad utifrån inköp av inventarier, torde vara ett ställningstagande i en enskild sakfråga. Att detta eventuellt inte är förenligt med reglerna om skattetillägg kan inte medföra någon annan bedömning, jämför RÅ 2003 och fastställelse av negativt underlag för särskild löneskatt för pensionskostnader.

Det kan vidare noteras att lagstiftaren har uttryckt att Skatteverkets granskning av de enskilda sakfrågorna inte ska påverkas om skatt ska betalas eller inte för aktuellt beskattningsår. Det framgår bl. a. av prop. 1989/90:110 s 546 där följande framförs att:

”Då uppkommer bl.a. den fördelen att, när det är påkallat, förvärvskällan blir föremål för en närmare granskning vid den årliga taxeringen på samma sätt som förvärvskällor som visar överskott. En sådan lösning ryms också inom det nya taxeringsförfarandet som har föreslagits i prop. 1989/90:74.”

Sammanfattningsvis torde det följa av innebörden av en sakprocess att storleken på en skattereduktion fastställs även om den kan användas under två olika beskattningsår. Det bör dessutom vara förenligt med syftet med sakprocessen att granskningen av lämnade uppgifter inte ska påverkas av om den beräknade skattereduktionen eventuellt inte kommer att kunna utnyttjas.

Avsnitt 4.8 Skattereduktioner ska inte behandlas som näringsbidrag

I promemorian föreslås att skattereduktioner inte ska anses utgöra näringsbidrag som omfattas av bestämmelserna i 29 kap, IL. Även om vi stödjer förslaget kan det diskuteras om det är nödvändigt med en lagändring.

En skattereduktion bör rimligen ses som en form av stöd eller bidrag. Skattereduktioner borde emellertid ses som ett bidrag avsett att minska skattekostnaden hos bidragsmottagaren. Det vill säga syftet med stödet är att minska utgiften för skatt. Därmed bör det vara den redovisade skattekostnaden som ska minskas med stödet och inte t.ex. som här är ifråga utgiften att anskaffa inventarier. Att det är skattekostnaden som ska minskas styrks av att det förutsätts att den skattskyldige ska betala skatt för att få skattereduktionen. Beskattningen av ett bidrag som har till syfte att minska utgiften för en inventarieanskaffning är inte beroende av att mottagaren av bidraget faktiskt ska betala skatt.

Om bidraget är riktat och avsett att minska skattekostnaden bör 29 kap. 4 § IL bli tillämpligt. Denna bestämmelse anger att ett näringsbidrag endast ska tas upp om det används för en utgift som får dras av, omedelbart eller i form av värdeminskingsavdrag. Eftersom utgifter för skatter inte ska dras av, gäller att bidraget inte heller ska tas upp. En sådan tillämpning får till följd att skattereduktionen bör minska den redovisade skattekostnaden, inte utgiften för inventarier.

Skattereduktion kan även beviljas för den som producerar förnybar el, t.ex. genom solenergi. Denna skattereduktion är inte kopplad till eller beroende av någon särskild utgift utan beslutas utifrån vilket sätt el produceras. Därmed framstår det som relativt klart att bidraget är kopplat till och syftar till att minska skattekostnaden. En annan tolkning skulle leda till att skattereduktionen blir skattepliktig. Att det skulle vara syftet går inte att utläsa ur lagens förarbeten.

Illustrerande exempel

Det skattepliktiga överskottet beräknas till 1 000 000 kr. Inventarier har anskaffats för 500 000 kr, vilket ger en skattereduktion om 19 500 kr (500 000 kr x 3,9 %) om skatten uppgår till minst detta belopp.

Vid en tillämpning av 29 kap. 4 § IL ska hela utgiften 500 000 kr för inventarier dras av genom värdeminskingsavdrag. Bidraget minskar i stället företagets skattekostnad. Skattekostnaden beräknas och bokförs till 194 500 kr ((21,4 % x 1 000 000) – 19 500 kr).

Debet 8910 Skatt på årets resultat	194 500 kr
Kredit 2512 Beräknad inkomstskatt	194 500 kr

Skulle avsikten med bidraget inte ha varit att minska skatten utan i stället att minska utgiften för inventarieanskaffningen enligt 29 kap. 6 § IL kommer transaktionen att redovisas enligt följande

Kredit 12xx Inventarier		19 500 kr
Debet 2512 Beräknad inkomstskatt	19 500 kr	
Debet 8910 Skatt på årets resultat	214 000 kr	
Kredit 2512 Beräknad inkomstskatt		214 000 kr

I detta fall blir skattekostnaden 19 500 kr högre (men skatteskulden densamma 194 500 kr) samtidigt som bolaget går miste om ett värdeminskingsavdrag på samma belopp. Skattereduktionen (bidraget) blir alltså beskattad genom att avdrag inte medges för hela utgiften för inventarierna.

Något om bokföringen

I promemorian anges på sidan 43 att en skattereduktion redovisningsmässigt ska redovisas enligt reglerna för offentligt bidrag. Vidare konstateras att Bokföringsnämndens så kallade K1- och K2-regelverk innebär att ett offentligt bidrag i form av en skattereduktion som ges för förvärv av en tillgång ska redovisas som en minskad skattekostnad och inte som en minskning av tillgångens anskaffningsvärde. Det anförs som ett skäl till att uttryckligen reglera att skattereduktioner inte ska utgöra näringsbidrag vid beskattningen. I annat fall skulle företag som tillämpar dessa regelverk riskera att gå miste om rätten till räkenskapsenlig avskrivning.

Vi delar vikten av att företagen inte får tappa rätten till räkenskapsenlig avskrivning baserat på frågan hur skattereduktionen ska redovisas.

Som korrekt påtalas i promemorian finns särregler i K1 och K2 avseende redovisningen av skattereduktionen. Det gör det däremot inte i Bokföringsnämndens regelverk BFNAR 2012:1 Årsredovisning och koncernredovisning (K3). Med påståendet att en skattereduktion ska redovisas enligt reglerna för offentliga bidrag innebär det att kapitel 24 ska tillämpas i K3. I kapitlet finns en punkt (24.5) som anger att ett offentligt bidrag som hänför sig till förvärv av en anläggningstillgång ska minska tillgångens anskaffningsvärde eller redovisas som en förutbetalad intäkt. I de fall bolagen väljer att redovisa det som en minskning av anläggningstillgångens anskaffningsvärde kommer bolaget att förlora rätten till räkenskapsenlig avskrivning.

Nu finns möjligheten att redovisa bidraget som en förutbetalad intäkt. Men det är inte säkert att företaget som princip vill tillämpa det för andra erhållna offentliga bidrag. Företaget kan då få problem med rätten till räkenskapsenlig avskrivning.

Enligt vår uppfattning bör det vara möjligt att tolka K3 på ett sätt att det även där går att redovisa skattereduktionen som en minskning av skattekostnaden. Skrivningen i promemorian att en skattereduktion redovisningsmässigt ska redovisas enligt reglerna för offentligt bidrag gör däremot att den tolkningen kan ifrågasättas. Vi menar därför att det inte bör skrivas så kategoriskt att det ska redovisas enligt reglerna om offentligt stöd.

Sammanfattning näringsbidrag

För att undvika eventuella oklarheter bör promemorians förslag genomföras. Vi tillstyrker att det görs ett tillägg till 29 kap. 2 § IL där det särskilt regleras att skattereduktioner inte utgör ett näringsbidrag som omfattas av 29 kap. IL.

Om bidraget avser att täcka en kostnad som inte får dras av bör inkomsten inte vara skattepliktig. Det följer av allmänna principer vid beskattningen. Vi delar därmed bedömningen i promemorian att en skattereduktion mot statlig inkomstskatt inte omfattas av skatteplikt enligt 15 kap. 1 § IL. I det fall skattereduktionen ska räknas av mot kommunal fastighetsavgift eller statlig fastighetsskatt torde däremot reduktionen bli skattepliktig eftersom dessa kostnader ska dras av vid beskattningen.

Vi önskar att formuleringen att en skattereduktion redovisningsmässigt ska redovisas enligt reglerna för offentligt bidrag ändras.

Stockholm som ovan

Roland Sigbladh
Förbundsdirektör
roland.sigbladh@srfkonsult.se

Claes Eriksson
Redovisningsexpert
claes.eriksson@srfkonsult.se

Mats Brockert
Skatteexpert
mats.brockert@srfkonsult.se